

Sygn. akt VI U 543/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2016 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującemu P. B. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 13 października 2015 roku do dnia 30 września 2016 roku.

Sygn. akt VI U 543/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. odmówił P. B. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 13 października 2015 roku, bowiem jest częściowo niezdolny do pracy i może wystąpić z wnioskiem o przyznanie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

(decyzja z dnia 3 listopada 2015 roku – k. 7 akt organu rentowego)

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł P. B. kwestionując jej zasadność i podnosząc, że jest w trakcie leczenia, w tym będzie miał zabieg usunięcia zaćmy. Po tym zabiegu ubezpieczony będzie mógł powrócić do zawodowej aktywności. Zatem jego stan rokuje powrót do pracy.

(odwołanie – k. 1)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. prowadzi własną pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie: mechanika, blacharstwo i lakiernictwo samochodowe w W..

(okoliczność bezsporna)

Ubezpieczony był niezdolny do pracy z powodu choroby i pobierał zasiłek chorobowy przez 182 dni, do dnia 12 października 2015 roku.

(akta organu rentowego)

P. B. złożył wniosek o świadczenie rehabilitacyjne.

(akta organu rentowego)

Na podstawie orzeczenia organu rentowego wydał w dniu (...) roku przedmiotową decyzję, na mocy której odmówił P. B. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, gdyż może wystąpić z wnioskiem o przyznanie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

(decyzja z akt organu rentowego)

W dniu 3 czerwca 2016 roku P. B. miał zabieg fakoemulsyfikacji zaćmy ultradźwiękami z wszczepieniem sztucznej soczewki do torebki soczewki oka prawego.

(k. 64, k. 70, k. 108, k. 117)

W dniu 9 lipca 2016 roku odwołujący z kolei miał zabieg fakoemulsyfikacji zaćmy ultradźwiękami z wszczepieniem sztucznej soczewki do torebki soczewki oka lewego.

(k. 107, k. 62, k. 108, k. 117)

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu chorób oczu i psychiatrii celem ustalenia, czy odwołujący P. B.:

- był niezdolny do pracy po dniu 12 października 2015 roku, a jeżeli tak to przez jaki okres i
- czy dalsze leczenie lub rehabilitacja odwołującego rokowały odzyskanie zdolności do pracy.

(postanowienie Sądu)

Biegła sądowa M. L. stwierdziła, że z przyczyn psychiatrycznych ubezpieczony był niezdolny do pracy po dniu 12 października 2015 roku, do dnia 30 grudnia 2015 roku i rokował odzyskanie zdolności do pracy.

(k. 17-18, k. 40-41, k. 88)

Organ rentowy nie wniósł uwag do opinii biegłej sądowej M. L..

(pismo z dnia 12 sierpnia 2016 roku – k. 99)

Biegły sądowy dr n. med. R. S. stwierdził, że z powodu choroby oczu ubezpieczony był niezdolny do pracy po dniu 12 października 2015 roku, do dnia 30 września 2016 roku i rokował odzyskanie zdolności do pracy. Od dnia 1 października 2016 roku wnioskodawca był zdolny do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku mechanika.

(k. 29, k. 47, k. 109, k. 124)

Organ rentowy nie wniósł uwag do opinii biegłego sądowego dra n. med. R. S., jeżeli istotnie nastąpił powrót do pracy zawodowej.

(pismo z dnia 16 listopada 2016 roku – k. 132)

P. B. potwierdził, że podjął ponownie pracę w zawodzie od października 2016 roku.

(zeznania odwołującego – k. 134v)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego. Dodatkowo Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego na opiniach biegłych sądowych M. L. i R. S., a także na podstawie zeznań P. B..

W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych M. L. i R. S. są wnikliwe i rzetelne, a dodatkowo zostały wydane po przeprowadzeniu badania odwołującego i po analizie zgromadzonej dokumentacji lekarskiej. Przy tym brak jest jakichkolwiek podstaw, by opinii odmówić mocy dowodowej. Ponadto opinie, w szczególności biegłego sądowego dra n. med. R. S., mają potwierdzenie w dokumentacji medycznej, w tym w zakresie przeprowadzonych w dniach 3 czerwca 2016 roku i 9 lipca 2016 roku zabiegów fakoemulsyfikacji zaćmy ultradźwiękami z wszczepieniem sztucznej soczewki do torebki soczewki oka prawego oraz do torebki soczewki oka lewego. Również szczerze i wiarygodne zeznania odwołującego mają potwierdzenie w w/w dokumentacji i opiniach biegłych.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była kwestia przysługiwania odwołującemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 13 października 2015 roku.

Jak wynika z uzasadnienia skarżonej decyzji ZUS, jej podstawą było orzeczenie, że P. B. jest częściowo niezdolny do pracy i może wystąpić z wnioskiem o przyznanie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów w zakresie chorób oczu i psychiatrii, celem ustalenia, czy ubezpieczony był niezdolny do pracy po dniu 12 października 2015 roku, jeśli tak to przez jaki okres, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy dalsze leczenie lub rehabilitacja rokowały odzyskanie zdolności do pracy.

Biegli sądowi w sposób szczegółowy i logiczny wykazali, że P. B. był niezdolny do pracy po dniu 12 października 2015 roku i rokował odzyskanie zdolności do pracy. Przy czym, z przyczyn psychiatrycznych ubezpieczony był niezdolny do pracy do dnia 30 grudnia 2015 roku, zaś z powodu choroby oczu - do dnia 30 września 2016 roku. W tym ostatnim zakresie ma to uzasadnienie z uwagi na przeprowadzone w dniach 3 czerwca 2016 roku i 9 lipca 2016 roku zabiegi fakoemulsyfikacji zaćmy ultradźwiękami z wszczepieniem sztucznej soczewki do torebki soczewki oka prawego oraz do torebki soczewki oka lewego. Zgodnie z opinią biegłego w tym zakresie, twierdzeniami ubezpieczonego oraz dokumentacją leczniczą, termin gojenia się oka po operacji wynosi dwa miesiące. To jest po operacji z 3 czerwca 2016 roku oka prawego – do 3 sierpnia 2016 roku, zaś po operacji z 9 lipca 2016 roku oka lewego – do 9 września 2016 roku. Jednak po operacji lewego oka nastąpiły komplikacje, nastąpił duży obrzęk lewego oka i utrzymywało się to jeszcze dodatkowo 3 tygodnie. Od dnia 1 października 2016 roku wnioskodawca był zdolny do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku mechanika.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2014 roku, poz. 159) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Należy więc zauważyć, że świadczenie rehabilitacyjne chroni tę samą rodzajowo sytuację co zasiłek chorobowy, czyli czasową niezdolność do dotychczas wykonywanej pracy (tak też: A. Rzetecka – Gil, Komentarz do art. 18 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, Oficyna 2009).

Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy (art. 18 w/w ustawy).

Zatem przesłankami przyznania świadczenia rehabilitacyjnego osobie ubezpieczonej są: uznanie jej za niezdolną do pracy po wyczerpaniu przez nią okresu zasiłkowego oraz stwierdzenie, że dalsze jej leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych M. L. i R. S. nie budzą wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności, rzetelności i prawidłowości rozumowania.

Przedstawione opinie biegłych sądowych M. L. i R. S. Sąd uznaje za miarodajny dowód w sprawie, stanowiący podstawę rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego orzeka jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. i przyznaje odwołującemu P. B. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres od dnia 13 października 2015 roku do dnia 30 września 2016 roku.